

Krossfestur

Øssur Johannesen er aftur á fløgumarknaðinum við flögu. Hetta er onnur flöga hansara og eins og tann fyrsta, so er talan um eina flögu, har bassguitarin og spælimaðurin sjálvur eru í brennideplinum

DAGFINN OLSEN

Tá fjóltáttáði listamaðurin Øssur Johannesen gav sína fyrstu flögu út, ið bert hevði eitt ljóðfari, nevniliga bassin, so var flögan eindomi í fýroyska flögusavninum. Nú er so ein slík flöga komin afturat á hesi hillini og hana eigur Øssur eisini. Hon nevnist „Mín Krossfesting“.

Øssur er listamaður á mongum økjum og nú hevur hann enn einaferð givið bassflögu út. Umframt tónleikin, so eru myndlist og yrkingar eftir listamannin sjálfvan í húsnum.

Húsin er rúgvusmikil, dökkur og er ein lítill bóklingur, har myndlist, yrkingar og frálíku fotomyndirnar

hjá Jens von Krogh av bassleikaranum ganga upp í eina bergtakandi eind. Eitt upplivili, ið kann njótast saman við tónleikinum

At skapa lættan tónleik á eitt tungt og myrkt ljóðfari er ikki lætt, og tað roynur Øssur heldur ikki. Hugaheimur hansara er dökkur. Tað eru myndir hansara eisini, somuleiðis yrkingarnar og eisini tónleikurin.

Mín krossfesting er ein tung flöga, har bassur og ymsar effektir eru í hásæti og har Øssur prógvar hegni at handfara sítt ljóðfari. Løgini boða eisini frá huglagnum. „Mín krossfesting“, „At dyrka sítt einsemi“ og „Djevulin í mær“ eru

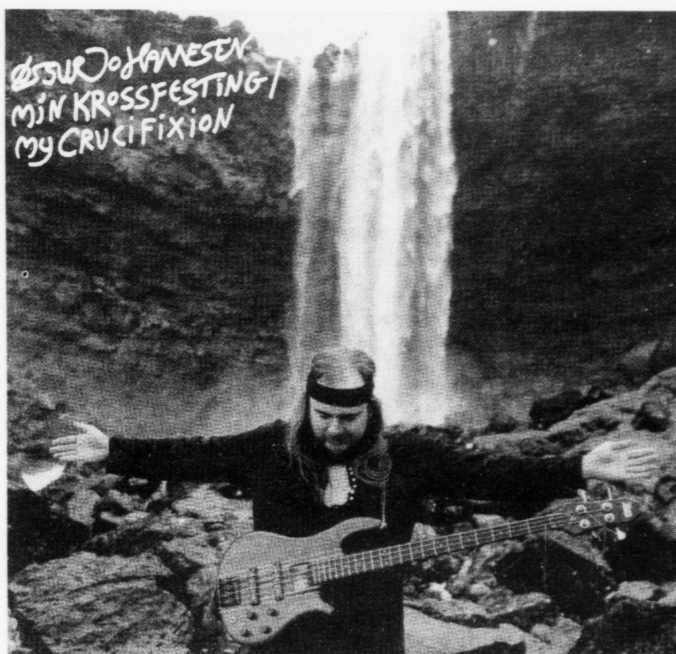
dømi um heitini á lögnum.

Hann nýtir bassin sum sololjóðfari, hóast tey flestu helst seta bassin í samband við grund og fundament undir øðrum tónleiki. Skal ein gera slíkt so krevst innlit og at ein ger tað sannførandi - og tað megnar Øssur.

Umframt at leika bass á flöguni, lesur Øssur eisini yrkingar sínar.

Mín Krossfesting er bandfest í RMS-studio í 1998-99 og Øssur hevur sjálvur framleitt, saman við Hjalta Joensen.

Tutl gevur flöguna út og hon fæst kring alt landið í dag.

Góður túrur

Í vikuskiftinum skipaði Grindabátafelagið í Vági fyrri stevnu, og siglt var úr Vági til Sandvíkar fríggjakvöldið og aftur dagin eftir, har borðhald var í Skóthúsinum í Vági á kvøldi

DAGFINN OLSEN

Grindabátafelagið í Vági skipaði í vikuskiftinum fyrri stevnu og fekk vitjan av Greipi úr Havn, Dvørgamoy úr Eysturoynni og Nadoddi av Tvøroyri.

Fríggjakvöldið savnaðust bátar og manning á Garðabrúnni í Vági, ið er umvæld fyrri stuttum, og so varð lagt á fjørðin. Umframt teir 3 vitjandi bátarnar, luttóku gomlu grindabátarnir Svanurinn, Sildberin, Dýrið og Hvalurin. Túrurin til Sandvíkar tók einar 4 tímar. Dag-

in eftir fóru menn á Hvalbæið at meta um veðrið, men mett varð, at ikki var ráðiligt at halda leiðina áfram, og oynda runt, sum ætlað, tí líkindini vóru ikki nóg góð. Í staðin settu teir kós heimaftur somu leið, sum teir komu og tóku sær stundir at njóta ferðina.

Góður túrur

Leygarkvöldið varð skipað fyrri borðhaldi í Skóthúsinum í Vági, har menn hugnaðu sær og hildu talur og tóku onkra stutta visu. Men manningin var troyst, so

kvöldið gjørdist ikki so langt.

Sunnudagin fóru Dvørgamoy og Greipur aftur norð eftir. Klókkan 10 á morgni hildu teir avstað og klókkan 18 vóru bátarnir í Høivík, eftir strævna ferð. Eisini Nadoddi helt leiðina heim og kom á Tvøroyri í øllum góðum.

Ætlanir eru um at endurtaka líknandi tiltak, men nær og hvar er enn ikki avgjørt, men menn eru samdir um, at teir høvdu eina góða ferð og at slíkt eigur at endurtakast.

Manningin á Greipi taldi eisini kend andlit. Her siggjast Jógvan Róin og Jóhan Hendrik W. Poulsen

Myndir: Dagfinn Olsen

Garðabrúgvín er umvæld og var miðstöð fyrri tiltakið í Vági í vikuskiftinum

Fríggjakvöldið komu bátarnir til Sandvíkar. Mynd: Aki Bertholdsen